

MIC. # 9945 (RAB. 1619)

MISHNAH. NEGA'IM.

משנה.

KETA'IM MI-NEGA'IM 'IM
PERUSH HA-RAMBAM.

קטעים מנגעים עם פירוש הרמב"ם.

YEMEN: [14TH-15TH CENT.]

YEMENITE SCRIPT

מוסגר טמא: אן תקדיר לכלאם הכרי אתה ת
 סימני טומ' תוך הסגר יכונ בעד תמאם איאם להסגר
 אד' ולסיגר פיה לכהן סימן טומ' ולא תקדמת לה
 איצ' רוייה לסימן תם רגע ותפקה תנה קמא פי
 אד' אד' סימני טומ' בעד אהחלט וקא מאמת
 היא טהרתו והל' כחכמים וכר' עקו

מי שהיתה בו בהרת ונקצצה טהורה קצצה מתכוין
 ל' איעזר אד' כשיוולד לו נגע אחר ויטהר ממנו
 והכל אומ' עד שתפרח בבחן היתה ברשא
 הערלה ימול' למא אן תכלם פי תולש
 סימני טומ' מן הנגע תכלם פי מן יקטע הנגע
 בגמלתה וקד' ביינת אתוספתה אנה מתי מאקטע
 אבהרת בגמלתה מע בעץ בשך חי למחייט
 בהא מן סטה לגסם פאנה אין לו טהרה עולמית
 אדברי הכל ואנה מתי מא קטע בעץ אבהרת
 שייר ממנה כלשהוא פאנה יטהר בשתפרח
 בכלו לדברי הכל ואנמי אכתלפו פי למשנה פי
 אד' יקטע בצמצום והל' כחכמים תם קלא אד'
 יאן ברשא הערלה ימול ועלי אנה יקטע אגע
 לים לכלאם עלי יום שמיני אן הד' ביין אד' פאנה
 גולה בזמיר ד' ח' י' ל'

וְיָרַח תְּרַחֵם צְרֵעַת לִי יְהוָה אִיסוּר לֹאֵן כִּפְּתֵי לִי
שְׁלֹמֵהּ לְכֹלָם הֵנִי בְמִילָה שְׁלֵשׁ בְּזִמְנָה פִּאֲנֵה
תְּרַחֵם צְרֵעַת לֹאֵן לְמִילָה מִצֹּת עֲשֵׂה וְקִטְעַ
לְצְרֵעַת מִצֹּת לֹא תַעֲשֵׂה וּמִן אֲצוּלָה כֹּל מִקּוֹם
יִצְאֶתָה מוֹצֵה עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה אִם יִכּוֹל אֶתָּה לְקַיֵּם
שְׁנֵיהֶן מוֹטֵב וְאִם לֹאֵן יִצוּה עֲשֵׂה וְיִרְחַם אֶת לִי

תַּעֲשֵׂה פֶּרֶק עֲמִינִי

הַפּוֹרַח מִן הַטֶּמֶן טְהוֹרֵי חִזְרוּ בּוֹ רֵאשֵׁי אֵיבָדִים
טְמֵאֵם עַד שִׁיתִּי נֶט בְּהִרְתּוֹ מִכְּבָדִים מִן הַטְּהוֹרֵי
טְמֵאֵם חִזְרוּ בּוֹ רֵאשֵׁי אֵיבָדִים טְמֵאֵם עַד שֶׁתַּחֲזוֹר
הַבְּהִרְתּוֹ לְכַמּוֹת שֶׁהִיְתָה אֶעֱלֶם אֶתְּ אֲמִצּוֹרֵעַ
אֲדִי כִּי מוֹחֲלֵט בְּאֵי סִימָן מִן אֲסִימָנִין כִּי אֶתְּ אֲדִי
כִּי מוֹסְגֵר תָּם פְּרַחַה הַצְּרֵעַת בְּכֹל וְנִהְפֵךְ לְבֹן
פִּהוּ טְהוֹר בְּמִי נֶץ לְכַתֵּב אֲמֵה לִי נֶפֶט וְכִדְג
טְהוֹר בְּאֶתְּ כֹּן פִּה בְּהִרְתֵּלֵס סִימָן טוֹמֵה פִּה
וּבְשֶׁר לֹאֵךְ תְּרַחֵם בְּכֹל פִּהוּ טְמֵאֵם וְכִדְגֵךְ אֲדִי אֵת גִּי
לְפִהוּ טְהוֹר בְּכֹל לְפִהוּ טְהוֹר בְּכֹל לְפִהוּ טְהוֹר אֵת צֵם

וְיָרַח תְּרַחֵם צְרֵעַת לִי יְהוָה אִיסוּר לֹאֵן כִּפְּתֵי לִי
שְׁלֹמֵהּ לְכֹלָם הֵנִי בְמִילָה שְׁלֵשׁ בְּזִמְנָה פִּאֲנֵה
תְּרַחֵם צְרֵעַת לֹאֵן לְמִילָה מִצֹּת עֲשֵׂה וְקִטְעַ
לְצְרֵעַת מִצֹּת לֹא תַעֲשֵׂה וּמִן אֲצוּלָה כֹּל מִקּוֹם
יִצְאֶתָה מוֹצֵה עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה אִם יִכּוֹל אֶתָּה לְקַיֵּם
שְׁנֵיהֶן מוֹטֵב וְאִם לֹאֵן יִצוּה עֲשֵׂה וְיִרְחַם אֶת לִי

הנני מודה לך ה' אלהי

מתוך הסגר טהור לבון אמוסגר טמא כמא תא
וקד תקדמת לטוב קלו חזרו בו ראשי איברים
יעני הרה לרי נהפך כולו לבן בעד לטוב לרי הוטי
ארי רגע ולו אחד ראשי איברים בשר חי פאנה י
ועלי אן ראשי איברים לה תנימא במחיה כמי תקי
ודלך לקול ללה וביום הרעות בו בשר חי יטמא
ובשר טהור יבון בעדשה פמא זאר כמא קלו נחמ
באן בשר חי ונחמד להלך בשר חי יעני במחיה
מה בשר האמור להלך בכעדשה כמי ביינה פלאה
אף כהן בכעדשה פאן פרח כלה עוד מן שפך נ
אעני בעד אן נפטר לרי הו טמא כמי ביינה ת
אנכשף מנה איצא ראשי איברים פהו באקיה בטומא
וכף מאי נכשף בשר חי פהו טמא חתי נכשף
ותרגע לבהרת אתי נפטר בה מתלם ביהנות קב
אנתשמה פהו חניד טהור לימנות פאע אשין
בהרת בגדים ובה מחיה ישה פרהה
בכולו וארד כך הלכה לה המחיה או שהלכה לה
המחיה ואתה כך פרהה ככולו טהור נולד לח מחיה
טמא נולד לו שיער לבן רי הושע מטמא וחפמיכ

נולד לו מחיה טמא כמ"ג ג"א
יום הראות בו בשר חי טמא ל' יהושע יקול
היה סימן טומ' ושער לבן סימן טומ' פכמא אנה
ימא בחדות שיער לבן ואחכמים יסתדלון מן
או כי ישוב הבשר החי יקולון בשר חי מטמא
ין שיער לבן מטמא יעני ההופק בולו לבן והלכה
חכמים בהרת ובה שיער לבן פרהה

ולו אעפ' ששיער לבן במקומו טהור בהרת ובה
שיון פרהה בצולו טהור וכולן שחזרו בהן ראשי
יברים לו טמאין פרהה במקצתו טמא פרהה
כולו הרי הוא טמא קלא אן ארי כאן שיער

ין במקומו פהוטהור ואפלו ענד ל' יהושע וקד
ינה אן מעני חזרו ראשי איברים אן ירגע בשר
זי ואפלו כעדשה בראש אחר מהן והן פרהה מחצתו
יש פרהה בכולו טהור ליעלמך אן לים מן שרוט
תעכולו לבן אן ינקלב רפענה ואחדה בל וולן

נתשרת שיער שי ענד מ"א תעמה יטהר
כל פריחת ראשי איברים שבפריחתן טהרו
טמא בשחזרו טמאין כולו חזירת ראשי איברים
שבחזירתן טמאין טהור נתכנסו טהור נתגלו
טמא אפלו כמאה פעם שבפריחתן טהרו

טמא הוּ - קטאנה פהין טמא ת -
פצור טהור פהין תלך ראשי איברים אתי בעת
לצרעת להם רגע טהור אדוי הנכסף ענה לנג
ורגע פיהם בשר חי כערשה פיהם ירגע טמא
הוּ בשחזרו טמאין וכדלך איציה הדי לוי כהן טמא
בעמום לצרעת לה ואתגס ברגוע ראשי אברי
בשר חי פהין תלך לאיברים אתי צהור בשר חי פי
טמא לוי כהן טהור אדוי טמאם לצרעת ורגע
ותגטית תניה פחנה ירגע טהור ואן אנכשפת
דלך רגע טמא וכדי דאימא אפלו מאה פעמים
מת' מא אנכשף מנה ענו טמא פאר' אעמח
לצרעת טהור ודלך נץ לתורה קל וראה הבהן
את הבשר ועמאן וקל בעד דלך אפי' ישוב הב'
החי ונהפך ללבן וטהר את הנגע כל הרה
לטמא בנגע הבהרת מעכב את הפריחה
וכל שאינו ראו לטמא בנגע הבהרת
את הפריחה כיצד פרוחה בכל טמא לא פריחה
ובזקן ובשחין ובמכוה ובקרח הנמדדין חזק
הראש והאן ונקרח השחין והמכוה והקרח
ונעשו צדבה פרוחה בכולן אבל לא בכחצ'עד
סמוך לבאש ולזקן לשחין ולמכוה ולקרח חזק

ער שתעני ייגוון
 קד גביינת באצולה פי אכר אפרק אסאדם
 מן הדור אמסכתה וקו אנעפ שנעשה מקום המחיה
 בהרר ענ ואלף לגי ארי כהן בקי מן אגסס והו
 פחצי ערשה סמוך לראש און למחיה אתי באנת
 קת מן אגסס קבס אן תרגע הד'ה אמויא צע לאויין
 אבהרת ודו טמא חתי תעס לעדעת לדאשוליקן
 ל ונקרחו וכלאך לשחין ולמכזה אר ונעשו
 נדבה פקר צהרת ראוין לנגע הבהרת ולדלך
 מעכבין שתי בהרות אחת טמאה ואחת
 טהורה פרהה מזול ליו ואחר כך פרהה בבולו
 טהור בשפתו העליונה ובשפתו התחתונה בשתי
 צלעותיו ובשנידיסי עיניו אנעפ מודבקין זה
 זה והן גליון באחת טהור פרהה בבולו אבל
 א בבנהק ין חזרו בו ראשי איברי פחות
 בעדשה למילי מטמא וחכל אומ צהק פחות
 בעדשה סימן טומ בתחלה ואינו סימן טומאה
 סוף בהרת טמאה הי אתי כון פיהם
 יעד לבן אתו מחיה און פסיון ואעלמך הנא אן

אֱלֹהֵי כִּיָּן פִּי לֹא נִסְיָן שְׁתֵּי בְהִרֹת אַחַת טֹמֵאָה
 וְאַחַת טְהוֹרָה וּפְדָחָה הִצְרַעַת בְּכוֹלֹן מִן הַטְהוֹרָה
 פְּהוּ טְהוֹר וְלֹא נִגְעָלָה מִתַּל פּוֹרַח מִן הַטְהוֹר לֵאדֹי
 הוּ טֹמֵא כַּמֵּא תִקְדָּם אֲנֶעֱפֵ מוֹדֵבִקִּין זֶה בִּזְהָ וְהֵן
 נִלְאִית בְּאַחַת טְהוֹר לֹא מֵעֵנִי פִי הֵדִי לִכְלֹאסָאנָה
 אֱלֹהֵי אֲנִתְשֵׁרֶת לִצְדָעֶת פִּי גִמִּיעַ גִּסְמָה וְאַעֲמִת
 עֵצוֹן מִתְקַאֲרָבִין פִּיָּן תִּקְאֲרָבְהֵמָּה לֹא יִפִּיד לֹא
 אֵן כִּיָּן צְהַר לְבִיָּאֵץ עֵאֵם לְהֵמָּה גִמִּיעָה כְּמִתַּל
 עֲמוּמָה לִלְעֵצוֹ לְאֹאֲחֵד פִּיָּן כִּיָּן לֹא צָבָעֵן מִתַּלֵּא
 אֱלֹהֵי אֲפִתְרָקִיא צְהַר פִּיָּהֵמָּה פִּי מֵא בִּינְהֵמָּה בְּשֵׁר
 חֵי וְאֱלֹהֵי אֲנִצָּם לְאֹאֲחֵדָה לִלְתֵּאֲנִיָּה וְהֵן נִרְאִין כִּיָּחַת
 צְהַר בִּיָּאֵץ עֵאֵם לְהֵמָּה פְּהוּ טְהוֹר וְהֵדִי הוּ מֵעֵנִי
 קוֹן אֲנֶעֱפֵ מוֹדֵבִקִּין זֶה לִזְהָ יֵעֵנִי וְעֵלֵא אֲנִיָּה לֹא
 תִצְהַר כִּלְהֵא בִיָּצֵא לִי עֵנֵד אֲנִצְמֵאֵם בְּעִצְהֵא
 לִי בְּעֵץ פְּהוּ טְהוֹר וְקָל תֵּעַ פִּי אֱלֹהֵי יִבִּיץ כֵּלָה וְהֵעַ
 כִּסִּתָּה הִצְרַעַת אֵת כֹּל עוֹר בְּשַׁרְךָ וְיִחַתֵּן
 אֵן יִכּוֹן לִלְוֹן לֹא בִיָּץ אֱלֹהֵי יַעֲם גִּסְמָתִי צִדְעֵת לֹא בִּיָּן
 פִּמְתִּי מֵא אֵעֵם גִּסְמָה אֲחֵד לֹא צִדְעֵת לֹא בִּיָּן אֵן
 גִּמְלֵתֵהֵם פְּהוּ טְהוֹר כַּמֵּי בִיָּנִי צִיָּוֹל לְמִסְבֹּתֵי
 אֲנִיָּה מִצְטַרְפִּין לִפְטוֹר אֵת הַהוֹפֵךְ כּוֹלֹן לְבִן אֲמֵא
 אֵן אֲעִמָּה לְבִיָּאֵץ וּבְעֵץ דֹּלֵךְ צִדְעֵת וּבְעֵץ בִּיָּן

כִּהְיוּ טַמְאֵת חַתִּי יִרְגַע רֹאֲךְ לְבַהֲקֵךְ מִן אֲנִי אֲרַבֵּעַ
מִדְּמֵוֹת פִּי אֲעַמְתָּה לְצַרְעֵת וְצִיֵּאֵר טְהוֹר כַּמֵּה
קִלְנָה תָּם אֲנִי כְשֶׁפֶת מִנֵּה רֵאשִׁי אֲיַבְדִּים לִבְנֵה
לֹא תִרְגַּע בְּשַׂר חַי בַּל יִתְנַחֲקֵךְ לְבִיאֵךְ מִדֵּה חַתִּי
תִרְגַּע בְּהַק טְהוֹר כַּמֵּי כַּאֲן לִקּוֹן וּבִיוֹם הַדְּמֵוֹת בּוֹ
בְּשַׂר חַיִּי טַמְאֵת לֹא מוֹצֵעַ אֲבִיִךְ וְקֵלְתֵּךְ אֲוֹכִי שׁוֹ
הַבְּשַׂר הַחַי וְנִהְפֵךְ לִלְבָן וְלֹא יִקּוֹל וְנִהְפֵךְ לְצַרְעֵת
כַּמֵּי קֵל אֲוֵלֵךְ וְהִיָּה כַּסְתֵּה הַצַּרְעֵת פִּתְלֹכֶיךָ מִן
גַּמִּיעַד לֹא אֲנִי אֲנִי שִׂיֵּאֵר לְצַרְעֵת לֹא יִטְהַר
וְנִקְוֹל פִּיָּה כֹהֵן הַפֶּךְ לִבָּן חַתִּי יִרְגַע מוֹצֵעַ לְבַהֲקֵךְ
צַרְעֵת וְעֵנִי צַהֲוֹר בְּשַׂר חַי בְּעַד רֹאֲךְ לֹא יִנְתַּגֵּם
בֵּה חַתִּי יִזְוֹל מֵנֵה לְבִיאֵךְ גַּמְלָה וְלוֹ בְּהַק וְלֹא יִבְקֵךְ
פִּי רֹאֲךְ לְבַשַׂר חַי חִזְרוּ בּוֹ רֵאשִׁי אֲיַבְדִּים חַחֹת
מִכְעַד שֶׁהָיָה אֲדִי כַּאֲן בְּשַׂר חַי כְּעַד שֶׁהָיָה וּמֵחַוָּה
מִכְעַד שֶׁהָיָה מִן תֵּלֶךְ אֲעַד שֶׁהָיָה בְּהַק יִקּוֹל לְמֵאִיר
אֲדִי וְהִיָּה בְּשַׂר חַי לִים הוֹלָה בְּהַק בִּלְאֵלִי פִיָּה
כִּי לֹא יִנְתַּגֵּם מִכְעַד שֶׁהָיָה לֹא יִתְפַּת אִיָּה פִּהֵן
טַמְאֵת וְהִיָּה לְמֵאִיר קֵלָה לְמֵאִיר לְדַבְרֵי
לְיִנְתֵּךְ אֲדִי יִקּוֹל בְּשַׂר חַי פִּיָּה
אֲיַבְדִּים לֹא יִנְתַּגֵּם חַתִּי יִכּוֹן כְּעַד שֶׁהָיָה פִּקְלָה רַבִּי
מֵאִיר עַלִּי הִיָּה לְדֵאִיר וְלוֹ כַּאֲן בְּעֵץ תֵּלֶךְ אֲעַד שֶׁהָיָה

בהק אומא ענד רוב מאיר פיקוד און בער תר
 אר יצהרי נהפך כולו לבן פהו יטמא בכ
 שהוה במהצבין פי ספרה ואחכמוס יקו און
 ענד און שיאר לערעת פי גסמה און אר יטה
 רלה צי חות מבערשה בער חו ותנ ס
 אונ... עו עז בהק פסאנה באקויה יתו
 ונחל און בערשה גמלתה בער חו ינחב
 לקו והנה נכרתה היציעתו
 אומא אר אעמנה לערעה ואנפשה
 מצנה בער חו בערשה ימנ
 אעני בעץ תלך לערשה פלי
 וכו' נחסבהה פלה צפירו
 חו יון בהק כעו שו כמ אר יגנה און תפנה
 כל מאיר אר צפירו יסגיד גנר
 לו שיער לבן יחל
 מהן הקיעידו שו און אחת אעמנה
 דשדניהל און ליחת פי הקימ
 און אחת אעמנה
 והממש אר אר והבהק אר לו זיד און
 שיער לרוב שמו אר צולד לו מוח אר שער לבן

כמו שהיו פרחיה במקצתו טמא פרוחה בבולו
 הרי הוא טהור קד ביינה אן ארי יגי
 אול מא יקה בין ידי לכהן והו כלה אביץ פחה
 יתמי הבא בבולו לבן ואנה טמא ובולך קל
 הנה יסגיר וקר עלמת אן אמוסגר טמא פאן
 חדת לה שיער לבן יחליט פאן חדת לזאלך
 לשיער לבן ארי החליטו בו מא יזילה מן אן
 עבט עלמה טמא זה והי אשימ אתי ערד אי
 ואחד מנהם אתפק תם חדת לה סימן טומאה
 אחר אמא יהיה אן שיער לבן פהו טמא פאן
 לב יחדות לה שיער לבן אחר ולם מחיה בל תכלך
 חן לשיער אול ארי החליטו באחד תלך למבלע
 ולם יחדות סימן טומא פהו טהור וקו וכולן שחזרו
 להם ראשי איברים הרי אן גמו שהיו פהו עלים
 מא אצק אולך אן ארי יחבם עליה בלטומאה
 תם תעמא אצדעת פהו טהור על מא תבין
 וד יאן מא אצדעת אצדעת קבל וצולה לכהן
 והכפרו וטהרו יאלך אהסגר למא לם יחדות
 לה סימן טמא מן באבולו לבן תם החליטו ואל
 לשי ארי בו ורגע טהור במא וביין הי

